

sen (KRF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om højere straf for handel m.v. med personer med henblik på seksuel udnyttelse.
(Beslutningsforslag nr. B 110).

Medlemmer af Folketinget Flemming Kofod-Svendsen (KRF), Ole M. Nielsen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om straksafskrivning for energiforbedringer i virksomheder.
(Beslutningsforslag nr. B 111).

Medlemmer af Folketinget Anne Baastrup (SF), Karen J. Klint (S), Tove Fergo (V), Pia Christmas-Møller (KF), Birthe Skaarup (DF), Peter Duetoft (CD), Inger Marie Bruun-Vierø (RV), Tove Videbæk (KRF) og Tom Behnke (FRI) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til sundhedsministeren og socialministeren:

»Hvad kan sundhedsministeren og socialministeren oplyse om udviklingen inden for psykiatrien?«
(Forespørgsel nr. F 39).

Medlemmer af Folketinget Ole M. Nielsen (KRF), Flemming Kofod-Svendsen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til finansministeren:

»Har regeringen, i erkendelse af at antallet af statslige arbejdspladser i hovedstadsområdet er steget kraftigt, medens det er faldet i provinsen, overvejelser om udflytning af statslige arbejdspladser?«
(Forespørgsel nr. F 40).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i dag har statsministeren udpeget arbejdsministeren og skatteministeren.

Til arbejdsministeren er i dette øjeblik anmeldt følgende hovedspørgere: Hr. Ole Sohn, hr. Frank Dahlgaard, hr. Klaus Kjær og hr. Jens Vibjerg.

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til arbejdsministeren? (Ophold). Det er ikke tilfældet.

Til skatteministeren er anmeldt én hovedspørger, fru Mariann Fischer Boel.

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til skatteministeren? (Ophold). Hr. Svend Aage Jensby.

Spm. nr. US 40

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, hvilke initiativer ministeren har tænkt sig at tage som opfølgning på den senere tids debat om aktivering.

Desværre er det sådan, at på trods af aktivlovens bestemmelse om, at aktivering skal have et kvalitativt højt niveau med henblik på at føre frem til ordinær beskæftigelse eller uddannelse, læser vi daglig i aviserne om det ene meningsløse aktiveringsprojekt efter det andet. Jeg har lagt mærke til, at både ministeren og statsministeren med for den sags skyld har udtrykt ønske om, at det skal høre op, og derfor vil jeg gerne høre, hvilke konkrete initiativer arbejdsministeren har taget for at sikre, at aktiveringen bliver mere meningsfuld frem for de mange meningsløse eksempler.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Der er ingen tvivl om, at der er stor bevågenhed om aktiveringens kvalitet, og med rette.

Det er jo sådan, at aktivering er en meget væsentlig og central del af den aktive arbejdsmarkedspolitik, og vi kan se på resultaterne fra de foregående 8 år, at aktiveringsindsatsen har medvirket til at sikre, at der trods en historisk lav ledighed er relativt få alvorlige flaskehalsproblemer.

Der er i debatten en sammenblanding af, hvad der er kommunal aktivering, og hvad der er statslig aktivering, og det kunne være ønskeligt, at denne sammenblanding ikke foregik.

Jeg har i den kommende tid til hensigt at fortsætte arbejdet med at styrke kvaliteten, og et af de redskaber, som vi fik vedtaget her i Folketinget lige før jul, kan medvirke til at sætte et større perspektiv på aktiveringen. Jeg tænker på muligheden for i højere grad at kombinere aktivering med målrettet og intensiv jobsøgning, og det er min opfattelse, at når dette redskab for alvor bliver bragt i anvendelse – det er jo først indført med virkning fra 1. januar – vil vi se gunstige virkninger, både med hensyn til aktiveringens kvalitet og aktiveringens effekt.

Regeringen er meget optaget af, at aktiveringseffekten i højere grad får en fremtrædende plads i diskussionen. Egentlige produktionstal skulle gerne præge debatten i mindre grad, det bør absolut i højere grad være effekten af den egentlige aktivering, for det vil medvirke til en højnelse af kvaliteten af debatten.

Ole Sohn (SF):

Initiativet om intensiv jobsøgning, der ligger i aktivloven, som blev vedtaget sammen med finansloven, synes jeg kan være et interessant element. Men jeg synes, det er rimeligt, når ministeren nu bringer det frem i debatten som et nyt værktøj, at løfte sløret for, hvad der ligger i spørgsmålet om intensiv jobsøgning – altså ud over den forpligtelse, den arbejdsløse har til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og være aktiv jobsøgende, og den forpligtelse, arbejdsformidlingen har til at hjælpe med at skabe forbindelse mellem arbejdsløse og virksomheder, som søger nye folk.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Der ligger først og fremmest det i det, at der nu er indføjet bestemmelser i aktivloven om, at der skal stærkere fokus på jobsøgning i forlængelse af aktivering.

Jeg har set ret underholdende beskrivelser i dagspressen af, hvad redskabet rummer af muligheder, og på baggrund af hr. Ole Sohns spørgsmål vil jeg gerne præcisere, at den jobsøgende skal være i intensiv kontakt med arbejdsformidlingen. Der kan være tale om, at man på baggrund af egentlig jobsøgning og samtaler på AF gennemgår et måske korterevarende jobsøgningskursus, hvis AF skønner, der er behov for det. Derudover skal arbejdsformidlingens vi-

den om, hvor der er ledige job, f.eks. bruges til, at den ledige konkret opsøger de virksomheder, der har brug for arbejdskraft.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvilke af de initiativer, der er skitseret her, er ikke en del af den almindelige rådighedsforpligtelse, den enkelte arbejdsløse har, og de almindelige retningslinjer for AF's virksomhed over for de arbejdsløse?

Jeg har hele tiden haft indtrykket af, at arbejdsformidlingernes opgave var at sørge for at kontakte den arbejdsløse, når man var vidende om, at en virksomhed manglede arbejdskraft, og derfor er jeg meget interesseret i at vide: Hvilke nye elementer ligger der i intensiv jobsøgning, som ikke allerede er omfattet af arbejdsformidlingernes rolle og af de gældende regler for arbejdsløshedsforsikring?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Formålet er at styrke jobsøgningsfasen efter aktivering og forsøge at bryde den tendens, som efter vores skøn har udviklet sig, nemlig at den ledige føler, at det i høj grad har været tendensen, at efter et aktiveringstilbud fulgte der et nyt tilbud og et nyt tilbud.

Vi har med jobsøgningsinstrumentet forsøgt at skærpe fokus og lægge det ind som en blok mellem de forskellige aktiveringstilbud. Den skærpelse, der her er tale om, vil være med til at højne fokus på, at meningen med aktivering er at komme hurtigst muligt og den korteste vej tilbage til ordinær beskæftigelse.

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det lyder meget rigtigt, at man skal være meget intensivt arbejdssøgende, og at arbejdsformidlingen skal være meget intensivt hjælpende, men jeg havde det indtryk, også når jeg læser aktivloven, at arbejdsformidlingen sammen med den enkelte arbejdsløse skal lave en handlingsplan, som fører til et målrettet aktiveringsprojekt på et højt kvalitativt niveau, der har til hensigt at føre hen imod ordinær beskæftigelse eller uddannelse.

Derfor har jeg haft det indtryk, at arbejdsformidlingerne vidste, at det aktiveringsprojekt, som den enkelte arbejdsløse kom ind i, havde en jobmulighed, så arbejdsformidlingen aktivt, mens den enkelte er under aktivering, sørger for at skabe forbindelsen til den enkelte virksomhed, og at det var en del af det at lave en handlingsplan. Det var arbejdsformidlingernes forplig-

telse, når de fik en arbejdsløs i en handlingsplan, at de så undervejs hjalp til, og at de ikke efterfølgende bare skulle sende folk hjem og være aktive jobsøgende. Det skal de jo være under alle omstændigheder.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Bjarne Laustsen som medspørger.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om det ikke forholder sig sådan, at man er i stand til at sige, at uanset det, der er nævnt i dagspressen med hensyn til aktivering – det er vel også det, der ligger som en undertone i hr. Ole Sohns spørgsmål, om aktiveringen er lødig eller ej, eller om der er effekt af aktiveringen – så har det en meget stor værdi, at folk kommer i aktivering, og at de dermed også kommer i et fast arbejdsforhold i et ordinært arbejde.

Det andet spørgsmål er om jobsøgning: Er det ikke sådan, at efter at man har deltaget i et kursusforløb, aktivering osv., vil der for den enkelte opstå nye muligheder for at finde arbejde? Og dér er det vigtigt, at den enkelte, der har gennemgået et sådant forløb, får nogle nye muligheder, at der opstår nogle nye jobmuligheder, og at man på den måde kan bruge en jobsøgning som instrument til netop at finde de nye jobmuligheder.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Sohn, at jeg takker for anmeldelsen. Sætningen lød: Det lyder meget rigtigt. Hertil vil jeg sige, at det gør det, fordi det, jeg har sagt, og det, der er sagt om det nye instrument, er meget rigtigt.

Naturligvis er der, og var der også forudgående, før vi indførte det her redskab, en forpligtelse til fra arbejdsformidlingens side at gøre, hvad man overhovedet kunne for at formidle mennesker ud i beskæftigelse.

Det, der er situationen nu med det nye redskab, er, at vi fra Folketingets side eller i hvert fra et flertal af Folketinget med det nye redskab har tilkendegivet, at vi ønsker en styrket indsats, og man kan sige, at vi skærper forpligtelserne både for så vidt angår arbejdsformidlingen og den enkelte ledige til at være meget offensive på den konkrete forbedrede baggrund, der følger af den aktivering, den enkelte lige har gennemført.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 41

Frank Dahlgaard (UP):

I sidste uge bragte Arbejdsministeriet helsidesannoncer i aviserne om forskelle mellem mænd og kvinders løn. Emnet er jo godt. Emnet er relevant, måske.

Det blev påstået i annoncerne, at der er en lønforskel mellem mænd og kvinder på 12 pct., og min ene del af spørgsmålet går på, hvad det egentlig bygger på. Hvis man ser på lønningerne og tager højde for uddannelse, sygefraværsrisiko, anciennitet, arbejdstid og alle de andre ting, er der så virkelig stadig væk den forskel? Der blev henvist til en hjemmeside, som ikke besvarede spørgsmålet.

Den anden del af spørgsmålet er: Kunne disse annoncer ikke have været lidt mindre? Kunne det ikke være gjort lidt bedre og lidt billigere? Er det egentlig ikke misbrug af statens penge i en annoncekampagne, som måske har det skjulte formål at promovere arbejdsministeren og ligestillingsministeren, så de kan blive genvalgt ved det næste folketingsvalg?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Til det sidste kan jeg sige, at det desværre ikke er muligt for undertegnede at blive genvalgt, al den stund jeg ikke er valgt endnu.

Så vil jeg også gerne som et forsvar for den hjemmeside, der er omtalt, sige, at vi er jo ikke i stand til hverken i Arbejdsministeriet eller i Ministeriet for Ligestilling at forudse, hvilke spørgsmål en annonce måtte rejse hos hr. Frank Dahlgaard, og derfor kan vi ikke på forhånd have taget højde for det, da vi opbyggede hjemmesiden.

Med hensyn til de 12 pct., der er i lønforskel, skal jeg gerne medgive, at der er mange bud på, hvor stor lønforskellen er. Der er bud, der ligger væsentligt højere. Men når man netop renser de forskelle, man når frem til, for anciennitet, uddannelsesbaggrund osv., så kommer vi ikke uden om, at der er en betragtelig forskel på mænds og kvinders aflønning, som ikke kan forklares.

Derfor har vi i en naturlig overensstemmelse med intentionerne i ligelønsloven, der som bekendt fejrer 25 års jubilæum i disse dage, ønsket at få en bredere debat om, hvad vi hver især kan gøre for at opnå den eneste rigtige tilstand, nemlig en tilstand, hvor der ikke forekommer løndiskrimination i forhold til kvinder og for den sags skyld naturligvis heller ikke i forhold til

mænd, hvor det måtte forekomme. Vi må på enhver tænkelig måde forebygge og udbedre de lønforskelle, som vi kender til aktuelt.

Jeg kan i øvrigt sige, at jeg ikke finder, at der her er grund til at gå ind i en nærmere diskussion om annoncerens størrelse. Jeg vil blot henvise til, at forskning i vort naboland viser, at lønforskelle faktisk er ganske bekostelige for et samfund på grund af de afledede problemer, der er tale om.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret. Jeg forstår ikke, hvorfor der ikke skal tales lidt mere om disse annoncer. Helsidesannoncer er jo ikke gratis. Hellsidesannoncer, der påstår, at mænd tjener 12 pct. mere end kvinder – det er så en tvivlsom påstand – kan være udmærket til at sætte en debat i gang, men er det et ministeriums opgave at betale formentlig 100.000 kr. eller mere for i helsidesannoncer at gøre opmærksom på et budskab og henvise til en hjemmeside, som i øvrigt er stærkt utilstrækkelig?

Derfor må jeg gentage mit spørgsmål fra før: Er det her i virkeligheden ikke lidt kreativ brug og måske også misbrug af et ministerium til at markedsføre to ministre, der gerne vil vælges eller genvælges til Folketinget på en populær sag?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg kan klart tilbagevise, at det her er et forsøg på personlig profilering. Jeg tror heller ikke, at hr. Frank Dahlgaard er i stand til at finde ét sted i annoncen, hvor der specifikt peges på eller sker en fremhævelse af enkeltpersoner.

Vi har ønsket at skabe eller genskabe, kunne man sige, en offentlig debat om det problem, vi har i Danmark år 2001. Her 25 år efter, at vi har gennemført loven om ligeløn, har vi ønsket at få kickstartet diskussionen om: Hvordan kan vi komme hen til den idealtilstand, hvor der er fuld respekt for begge køn, og hvor ulige løn ikke længere er et fænomen på det danske arbejdsmarked?

Frank Dahlgaard (UP):

Det er jo fint og helt i orden, men hvorfor ikke i alle aviserne på alle siderne? Hvor går grænsen? Det kunne vel have været gjort til under det halve, og man havde alligevel fået gang i den debat!

Det virker på mig, som om man her bruger løs af statens midler for at profilere også perso-

nerne bag kampagnen, for nu er man ved at miste regeringsmagten ved det næste valg.

Der er, det må ministeren være klar over, kommet en vedtagelse fra et flertal i Folketinget, som ønsker præcisering af, hvor grænserne går for, hvad man kan bruge statens penge til, og hvad man kan bruge statens embedsmænd til og også dem i Arbejdsministeriet. Før de præciseringer foreligger, statsministeren har sagt, det først sker hen imod oktober, er der åbenbart stadig væk frit slag.

Vil ministeren ikke medgive, at mistanken lurer, og kan ministeren her give et løfte om, at man måske fremover i de kommende måneder kan bruge lidt færre penge og lidt mindre annoncer på denne gode sag, som nok skal køre al ligevel?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

I forhold til det, jeg opfattede som to spørgsmål, kan jeg til det første spørgsmål svare nej og til det andet spørgsmål vil jeg gerne tilkendegive, at vi naturligvis, hvor det findes hensigtsmæssigt at bruge annoncering som medie for at gøre opmærksom på lovgivning eller nye regler, fortsat vil annoncere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 42

Klaus Kjær (DF):

Jeg havde også et par spørgsmål til ministeren om arbejdsformidlingens seneste tiltag med kurstilbud til arbejdsledige, hvor de kunne blive aktiveret ved fra hjemmet at deltage i et såkaldt intensivt jobsøgningskursus.

Nu har arbejdsministeren jo været så venlig at svare hr. Ole Sohn på nogle af de spørgsmål, som jeg også havde tænkt mig at stille, men jeg vil godt have lejlighed til at uddybe nogle af spørgsmålene.

I et af svarene til hr. Ole Sohn sagde ministeren, at formålet med det her kursus var at styrke jobsøgningsfasen og skærpe fokus på jobsøgning. Der vil jeg da godt spørge ministeren, hvordan man har tænkt sig at følge op på gennemførelsen af det her kursus.

Skal man forstå det, således som man læser om det i dagspressen, at den arbejdsledige selv kan tilrettelægge sit kursus? Der er ikke noget krav til indholdet af kurset. Han kan selv tilrettelægge det. Der er nævnt et eksempel på, at han

inviterer sin onkel til en øl, og så kan de sidde og snakke lidt sammen om, hvorvidt onklen har nogle gode fiduser på hånden om et arbejdstilbud. Hvordan skal der følges op på det her kursus?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg har et spørgsmål til formanden: Skal jeg forstå det som et nyt hovedspørgsmål, eller er det en udvidelse af det første spørgsmål, der blev stillet?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Det er et nyt hovedspørgsmål.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Så vil jeg gentage, hvad jeg svarede hr. Ole Sohn under det første spørgsmål: Der er ikke tale om et kursus. Der er tale om en periode. Det kan være en periode på få dage. Det kan også være en periode, der strækker sig op til 8 uger.

Baggrunden for det nye redskab er en positiv erfaring med brugen af samme redskab i en enkelt region, hvor man på grund af friere styringsformer i en forsøgsperiode har lagt blokke ind med jobsøgning i tilknytning til egentlig aktivering.

Der er altså ikke tale om et kursus, men om en periode, hvor der foregår intensiv jobsøgning, og opfølgningen på denne intensive jobsøgning foregår ved, at den ledige er i meget tæt dialog med arbejdsformidlingen.

Arbejdsformidlingen medvirker til at forsyne den pågældende ledige med oplysninger om, hvor der er ledige job, der skal besættes, eller hvor der måske er ledige job, der skal besættes. Det viser sig, jf. erfaringerne, at selv om en virksomhed ikke aktuelt har søgt efter folk, så kan man ved personlig henvendelse være heldig tid efter anden at opnå aftale om en ansættelse, når man har haft lejlighed til at gøre rede for sine kvalifikationer og det potentiale, man mener at rumme.

Klaus Kjær (DF):

Jeg vil godt spørge ministeren, hvor meget ekstra aktiveringsydelse man har forestillet sig, at et sådan tilbud om aktivering, som der her er tale om, vil udløse.

Jeg vil også godt spørge ministeren om, i hvilket omfang en aktivering af denne her karakter kunne tænkes at påvirke ledighedsstatistikken, for de her aktiverede mennesker, som søger job hjemmefra, indgår jo så ikke længere i ledig-

hedsstatistikken, men er under aktivering og i princippet til rådighed for arbejdsmarkedet.

Så vil jeg endelig godt spørge ministeren, hvor stort et pusterum det giver arbejdsformidlingen personalemæssigt med hensyn til behandlingen af de arbejdsledige, at der er nogle, som får sådan et aktiveringstilbud som det her.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Når der stilles en række spørgsmål, må spørgeren bære over med, at det ikke er sikkert, at det er muligt at nå at besvare dem alle.

For det første fremgår det af loven, at ved deltagelse i tilbud om intensiv jobsøgning modtager den ledige aktiveringsydelse efter bestemmelserne i aktivloven.

For det andet er det ikke i loven forudsat, at søgning af job skal ske hjemmefra. Det er en medieskabt virkelighed. Det er sådan, at arbejdsformidlingen og den ledige aftaler, hvordan den intensive jobsøgningsperiode skal forløbe:

Der vil være tilfælde, hvor man på AF, som har faciliteter til rådighed, aftaler, at den pågældende skal benytte sig af det pc-hjælpeværktøj, der er, samt telefax og e-mail, eller hvad der ellers er til rådighed for den ledige, sådan at man udnytter de redskaber, der er til rådighed for alle, der er tilmeldt AF.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om hvordan det, at man gennemfører et intensivt jobsøgningskursus, som jo for en stor dels vedkommende – hvilket jeg også kan forstå på ministeren – svarer til det, som arbejdsledighedsloven i dag forpligter den enkelte arbejdsløse og formidlingen til, prioriteres i forhold til andre aktiveringstilbud.

Hvis en ledig ønsker at få en handlingsplan med et aktiveringstilbud, som er målrettet og konkret og fører frem til et ordinært arbejde, bliver det så prioriteret højere end et ønske fra arbejdsformidlingen om at lægge X antal uger ind som aktiv jobsøgning?

For jeg er meget med på, at i den periode, hvor man formelt set bliver registreret som intensiv jobsøgende, glider man ud af arbejdsledighedsstatistikken. Men jeg er mere interesseret i at vide, om det går forud for eller er sekundært i forhold til et reelt aktiveringstilbud.

Jens Vibjerg (V):

Nu synes jeg, der er behov for at få præciseret fra arbejdsministeren, hvad der ligger i det, når

arbejdsministeren snakker om målrettet og intensiv jobsøgning. De udtryk har ministeren brugt tidligere, og så bliver der sagt, at når det går vildt for sig, får man stillet et lokalt rådighedsmedie med en pc og en fax.

Når man snakker målrettet og intensiv jobsøgning, er det så ikke et spørgsmål om, at det er jobsøgning under kyndig vejledning, hvor man virkelig har professionelle folk til at hjælpe sig med det, man til dato altså ikke har haft succes med?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, nu tog jeg to medspørgere på én gang, så arbejdsministeren får lidt ekstra taletid.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Mange tak, formand.

Jeg har ved tidligere besvarelser givet udtryk for, at redskabet er tænkt anvendt i forlængelse af aktivering. Med den formulering mener jeg faktisk, der er svaret på hr. Ole Sohns spørgsmål.

Det er ikke sådan, at det prioriteres lavere eller højere. Det prioriteres på den måde, at det er et naturligt tilbud at give i forlængelse af den aktivering, som er en udløber af den individuelle handlingsplan, som arbejdsformidlingen og den enkelte ledige har udarbejdet i fællesskab.

Til hr. Jens Vibjerg har jeg sådan set kun det svar, at den udmøntning, der er sket af det forlig, der er lavet mellem regeringen og de fire borgerlige partier i november måned, nøjagtig følger indholdet af de drøftelser, som jeg ikke vil redegøre for eller referere her i salen, og det fremgår af den bekendtgørelse, der er udsendt den 18. december, at tilbudet skal håndteres professionelt, at der naturligvis er tale om kyndig vejledning.

Det er også derfor, at der i forbindelse med den vejledning kan være tale om, at der skal gennemføres et kortvarigt jobsøgningskursus, hvis den ledige har et særligt behov for det.

Hele ideen udspringer som sagt af praktiske erfaringer. Redskabet er afprøvet i det virkelige liv, og resultaterne var så overbevisende, at jeg fandt det hensigtsmæssigt at drage det ind i den aktive arbejdsmarkedspolitik.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 43

Jens Vibjerg (V):

Det ser ud til, at AF's produktivitet stadig væk lader meget tilbage at ønske. Det skyldes måske et stykke hen ad vejen Amanda, men vi har jo i forbindelse med finanslovaftalen besluttet at anvende nye instrumenter til AF's aktiviteter, til at fremme AF's indsats, og der vil jeg godt spørge ministeren: Hvad er baggrunden for, at udbuds-betingelserne, resultatlønsbetingelserne, tilsyneladende endnu ikke er formuleret, og hvornår forventer ministeren, at de bliver formuleret? Det er jo vigtige værktøjer til at få produktiviteten op i AF-systemet?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Hr. Jens Vibjerg er til enhver tid som forligspart i arbejdsmarkedspolitikken velkommen til at kontakte både mig og ministeriet for at få oplysninger om, hvordan det går med udmøntningen af det forlig, der blev indgået i november måned.

Med hensyn til vilkårene for inddragelse af andre aktører, herunder spørgsmålet om, hvordan andre aktører skal honoreres, hvilket er noget andet end resultatlønsbetingelser, som lå i hr. Jens Vibjergs spørgsmål, kan jeg sige, at dette spørgsmål i overensstemmelse med proceduren er oversendt til udtalelse til Landsarbejdsrådet.

Så kan jeg i øvrigt tilføje, at det ikke er forfærdelig længe siden, at vi senest havde lejlighed til at vende det på et møde mellem forligspartierne.

Jens Vibjerg (V):

Der var ikke meget præcist i ministerens svar, men jeg vil så spørge: Hvornår forventer ministeren, at de nye regler med nye aktører kan træde i kraft?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Nu er det jo sådan, at Landsarbejdsrådet rådgiver ministeren og afgiver udtalelser i en række situationer, og jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt, at jeg begynder at opstille konkrete tidsfrister for Landsarbejdsrådets arbejde med at udtale sig om nye regler på området. Men jeg ser meget gerne – og det ved Landsarbejdsrådet – at vi snarest muligt får aktiveret, om jeg så må sige, det nye redskab, der giver mulighed for at inddrage andre aktører. Det skorter ikke på engagement og vilje fra Arbejdsministeriets og min side i forhold til at få det nye redskab bragt i anvendelse.

delse; det kan være et fremragende supplement til AF's ordinære virksomhed.

Jens Vibjerg (V):

Ministeren siger, at det ikke er ministeren og ministeriet, der, sådan frit oversat, har træneret sagen. Skal jeg forstå det derhen, at Landsarbejdsrådet er dem, der har træneret sagen, har de været sent ude til at holde møde om det her, eller hvad er begrundelsen?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Til hr. Jens Vibjerg: Det kan godt være, det er svært at tro, men der er faktisk ingen, der har træneret denne sag.

Der er blevet indgået et forlig i november måned om at inddrage andre aktører, der er blevet lovgivet om det i december måned, og vi er i færd med at arbejde på, bl.a. på baggrund af flere forligspartiets særlige opmærksomhed omkring problemstillingen, når arbejdsformidlingen selv kan byde på linje med andre aktører, at der er en klar hensyntagen til, at der ikke må blive en særlig udnyttelse eller rettere en særlig begunstiggelse af AF i forbindelse med sådanne udbudsforretninger.

Det er kompliceret, men der har været arbejdet målbevidst og ufortøvet på at få disse regler til udtalelse i Landsarbejdsrådet, og Landsarbejdsrådet har på ingen måde træneret sagen.

Ole Sohn (SF):

Det er selvfølgelig altid interessant at følge forligspartiernes forhandlinger her i Folketingssalen om, hvordan man udmønter en forligsaftale, som parterne har været enige om. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, i hvilken udstrækning forligspartierne i forbindelse med udbud har set på de meget positive resultater, der ligger i de situationer, hvor AF-systemet har arbejdet med en række a-kasser om målrettet at få a-kasserne involveret i aktiveringsprocessen. For der ligger jo konkrete dokumenterbare beviser på, at det faktisk i højere udstrækning fører til beskæftigelse hos regionens arbejdsgivere.

Er det noget, forligspartierne er optaget af: at sikre, hvordan a-kasserne får en aktiv rolle i forbindelse med aktiveringspolitikken?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil da godt medgive hr. Ole Sohn, at det måske er lidt usædvanligt, at spørgetimen bruges til, at forligspartier diskuterer udmøntningen af

et indgået forlig. Det er nu heller ikke mig, der har valgt, at det skulle forekomme.

Jeg tror godt, jeg tør vove det ene øje og sige, at jeg tror, samtlige partier, der er med i forliget om den aktive arbejdsmarkedspolitik, er opmærksomme på, at a-kasserne kan være en meget væsentlig aktør på linje med de øvrige aktører, som er nævnt i bemærkningerne til den vedtagne lov.

Der er institutioner og organisationer, virksomheder, der har en særlig indsigt og en særlig kompetence, der gør, at de i forhold til forskellige grupper har gode muligheder for at være et slagkraftigt supplement til AF's ordinære indsats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 44

Mariann Fischer Boel (V):

Da skatteministeren tiltrådte umiddelbart inden jul – og i øvrigt også i forløbet derefter, altså mellem jul og nytår – var den nye skatteminister fremme med mange utrolig positive og gode tanker omkring hele skatte- og afgiftsspørgsmålet. Bl.a. indgik drøftelserne omkring grænsehandelsredegørelsen også, så den skal ministeren se bort fra i forbindelse med det her spørgsmål; dér har hr. Flemming Hansen stillet et onsdagsspørgsmål, så det lader vi ude af billedet.

Men jeg vil godt høre, hvordan skatteministeren har tænkt sig at udmønte mange af de andre gode tiltag på skatte- og afgiftsområdet, som har været fremme i debatten, fra ministeren tiltrådte og så frem til perioden efter nytår.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Til fru Mariann Fischer Boel: Tak for de positive udmeldinger.

Mange af de ideer og tanker, som man skal have som minister, er selvfølgelig noget, der skal bearbejdes, og jeg kan da oplyse over for fru Mariann Fischer Boel, at det er de også blevet, både i lyset af udmeldinger, som jeg er kommet med, og i lyset af udmeldinger i nytårstalen om, at de bredeste skuldre skal bære de største byrder.

Vi vurderer i Skatteministeriet for øjeblikket, hvilke skruer vi har inden for skattesystemet, men ud fra en provenuneutral vinkel, og jeg kan da sige, at det da er ting, som vil komme på bordet i løbet af relativt kort tid.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg siger tak for den sådan meget vage besvarelse af mit spørgsmål. Jeg vil godt bede om, at skatteministeren er en lille smule mere konkret, for det manglede jo ikke på udspil f.eks. i perioden mellem jul og nytår.

Så hvis skatteministeren vil konkretisere de gode intentioner, jeg kan forstå at skatteministeren har, og være noget mere konkret, end ministeren var i sin første besvarelse, vil jeg være utrolig taknemlig.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg kan dertil svare, at vi jo har en 1999-reform, der løber frem til 2002. I forbindelse med den reducerer vi bundskatteprocenten, som for øjeblikket er 6,25, til 5,5, og vi hæver over fire gange grænsen for, hvor man skal til at betale mellemskat, med 8.000 kr. Det er en overvejelse, vi kan gøre os, om det er en udvikling, vi skal fortsætte også efter år 2002, men det kræver altså, at vi får lavet de nødvendige beregninger, og det kræver naturligvis også, at vi ser, hvor et nødvendigt flertal ligger efter år 2002.

Mariann Fischer Boel (V):

Nu må skatteministeren altså undskylde. Jeg efterlyste sådan set ikke en gennemgang af gamle forlig. Men jeg ville gerne have, hvis ministeren havde været lidt mere fremadrettet og var kommet med nogle af de udmeldinger, som det øjensynlig overhovedet ikke er muligt at få fra skatteministeren i dag.

Men så har jeg et tillægsspørgsmål til skatteministeren. Der har jo i slipstrømmen af ministerens tiltrædelse været drøftet meget omkring mulige skattelettelser, og regeringen har jo gjort sig mange tanker om fremtiden, endda i en publikation helt frem til år 2010. Jeg vil godt høre skatteministeren, om regeringen har afsat råderum til skattelettelser i perioden fra udløbet af skattereformen og frem til år 2010.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg vil godt bede om lidt mere ro i salen.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg kan oplyse, at regeringen frem til slutningen af dette årti prioriterer to meget væsentlige ting, nemlig nedbringelsen af den offentlige gæld plus det, at vi er opmærksomme på, at antallet af ældre stiger og dermed også de økonomiske forpligtelser.

Mariann Fischer Boel (V):

Så ved jeg ikke, om jeg til allersidst må have lov til at læse for skatteministeren et uddrag fra »En holdbar fremtid – Danmark 2010«. Jeg vil gerne have lov til at citere direkte fra teksten nederst på side 58:

»Pinsepakken medfører nedsættelse af bundskatten.« – Det har ministeren redegjort for – »I årene efter er der rent beregningsteknisk forudsat en skatteomlægning, der netto dækker over lavere skat svarende til 1 pct. af bruttonationalproduktet.«

Hvad er ministerens svar på citatet fra regeringens egen publikation?

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Til fru Mariann Fischer Boel kan jeg oplyse, at det er godt, vi har et råderum. Så vil vi også kunne modgå, hvis vi bliver udsat for eksempelvis en international skattekonkurrence, som det kan blive nødvendigt at tage fat omkring.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Mariann Fischer Boel for sidste gang.

Mariann Fischer Boel (V):

Så vil jeg gerne have lov til at konkludere, at skatteministeren rent faktisk har imødekommet ønsket om, at der er et råderum til at nedsætte skatterne frem mod år 2010.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Skatteministeren har imødekommet, at der i henhold til redegørelsen er et råderum. Skatteministeren har ikke sagt, hvad dette råderum skal bruges til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til justitsministeren [om forslagene om langt færre rets- og politikredse].

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 30/1 2001).